

WYROK

W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 30 listopada 2017 r.

Sąd Okręgowy w Toruniu, I Wydział Cywilny

w składzie następującym:

Przewodniczący: SSO Andrzej Westphal

Protokolant: st. sekr. sąd . Katarzyna Chudzińska

po rozpoznaniu w dniu: 23 listopada 2017r . w T.

sprawy z powództwa: M. K.

przeciwko: K. O.

o ochronę dóbr osobistych i zapłatę

I. oddala powództwo,

II. nie zasądza zwrotu kosztów procesu od powoda M. K. na rzecz pozwanego K. O..

Sygn. akt I C 994/16

UZASADNIENIE

Powód M. K. wniósł pozew przeciwko pozwanemu K. O. . Domagał się w nim nakazania pozwanemu usunięcia skutków naruszenia dóbr osobistych poprzez przeproszenie powoda w terminie 7 dni od uprawomocnienia się orzeczenia oraz złożenie oświadczenia o następującej treści : „K. O. przeprosza M. K. za to ,że podczas rozmów prowadzonych ze swoim szwagrem P. G. w okresie od 2014r. do 2015r. naruszył jego dobra osobiste w ten sposób, że nazwał go „oszustem” , „przestępcą”, „bandytą”. Wypowiedź ta stanowi nadużycie z mojej strony i jest nieprawdziwa, z którego to powodu szczerze ubolewam . Powyższe oświadczenie publikuję w wyniku przegranego procesu sądowego. K. O.”. Powód wskazał także gdzie ma się ukazać to oświadczenie . Poza tym, wnosił o zasądzenie na rzecz fundacji mającej za zadanie ochronę swobód obywatelskich kwoty 1.000 zł. W piśmie z dnia 30 października 2015r. powód uzupełnił braki pozwu (k. 5 – 5 v) .

Pozwany wnosił o oddalenie powództwa (k. 14) .

Sąd ustalił , co następuje:

Pozwany jest sędzią Sądu Rejonowego w(...). Z tytułu pełnionej funkcji zetknął się z powodem, gdyż w latach 2014 – 2016 prowadził sprawę , w której było on oskarżonym . Nosiła ona sygnaturę (...). W dniu 24 maja 2016r. został wydany wyrok skazujący powoda .

W 2015r. na kawie tej sprawy powód inicjował szereg postępowań przeciwko pozwanemu : dyscyplinarne, karne i cywilne - o ochronę dóbr osobistych . Oprócz niniejszej sprawy, pozew o ochronę dóbr osobistych został także złożony do Sądu Okręgowego (...). Powód składał też wnioski o wyłączenie pozwanego od rozpoznania sprawy .

Na jednej z rozpraw powód zapytał pozwanego , kim dla niego jest P. G. i pozwany odpowiedział na to pytanie, że jest jego szwagrem . W jednej ze spraw powód wskazał P. G. jako świadka . Wówczas pozwany rozmawiał z P. G. na temat tego ,że został wskazany na świadka .

W 2014r. P. G. będąc pracownikiem Urzędu Skarbowego w S. wykonywał czynności służbowe wobec powoda . W latach wcześniejszych także miał z nim kontakt z racji swoich obowiązków zawodowych .

dowód: zeznania świadka P. G. k. 137 – 137 v , przesłuchanie pozwanego k. 209 - 209 v , wyrok k. 117 – 123.

Sąd zważył, co następuje :

Zgodnie z art. 23 k.c. (kodeksu cywilnego) dobra osobiste człowieka, jak w szczególności zdrowie, wolność, cześć , swoboda sumienia, nazwisko lub pseudonim, wizerunek, tajemnica korespondencji, nietykalność mieszkania, twórczość naukowa, artystyczna, wynalazcza i racjonalizatorska, pozostają pod ochroną prawa cywilnego niezależnie od ochrony przewidzianej w innych przepisach. Art. 24 § 1 zd. 2 k.c. stanowi, że w razie dokonanego naruszenia można żądać, żeby osoba , która dopuściła się naruszenia, dopełniła czynności potrzebnych do usunięcia jego skutków, w szczególności ażeby złożyła oświadczenie odpowiedniej treści i w odpowiedniej formie. Na zasadach przewidzianych w kodeksie można żądać także zadośćuczynienia pieniężnego lub zapłaty odpowiedniej sumy pieniężnej na wskazany cel społeczny. Kodeks cywilny odsyła w tym przypadku do jego art. 448. Przepis ten stanowi bowiem, że w razie naruszenia dobra osobistego sąd może przyznać temu, czyje dobro osobiste zostało naruszone, odpowiednią sumę tytułem zadośćuczynienia pieniężnego za doznaną krzywdę lub na jego żądanie zasądzić odpowiednią sumę pieniężną na wskazany przez niego cel społeczny, niezależnie od innych środków potrzebnych do usunięcia skutków naruszenia.

Zgodnie z art. 6 k.c. na powodzie spoczywał ciężar wykazania ,że doszło do naruszenia jego dóbr osobistych przez pozwanego. Przepis ten stanowi ,że ciężar udowodnienia faktu spoczywa ma osobie , która z faktu tego wywodzi skutki prawne. Powód nie wykazał ,że doszło do naruszenia jego dóbr osobistych i z tej przyczyny powództwo zostało oddalone . Jedyny zgłoszony przez niego na tę okoliczność świadek P. G. nie potwierdził prezentowanej przez powoda wersji zdarzeń.

Sąd pominął dowód z przesłuchanie powoda. Kilkakrotnie wnosił on o odraczenie rozpraw ze względu na stan zdrowia . Dotyczyło to następujących terminów rozpraw :

- 22 września 2016r. (wniosek - k. 92 – 94, 100 – 102) – rozprawa została odroczone ,
- 19 stycznia 2017r. (k. 133 – 134 , także wniosek pełnomocnika – k. 129 – 130) – sąd nie odroczył rozprawy,
- 10 kwietnia 2017r. (k. 165- 166) – rozprawa został odroczone ,
- 17 sierpnia 2017r. (k. 177 – 178) - rozprawa został odroczone .

W każdym przypadku do wniosku było dołączone zaświadczenie od lekarza sądowego wydane w trybie art. 214¹ § 1 k.p.c. Niestawiennictwo powoda było więc usprawiedliwione. Niemożność stawienia się w sądzie nie mogła natomiast uniemożliwić rozpoznania sprawy , tym bardziej ,że brak było możliwości określenia , kiedy powód będzie mógł stawić się na rozprawie . W piśmie z dnia 13 listopada 2017r. jego pełnomocnik poinformował ,że leczenie zaawansowanego złośliwego raka pęcherza moczowego , które przechodzi powód, nie może być określone czasowo , na razie przewidziany plan leczenia to 10 – 12 miesięcy (k. 204) .

Art. 242 k.p.c. stanowi ,że jeżeli postępowanie dowodowe napotyka przeszkody o nieokreślonym czasie trwania , sąd może oznaczyć termin , po którego upływie dowód może być przeprowadzony tylko wówczas , gdy nie spowoduje to zwłoki w postępowaniu . Sytuacja tak miała miejsce w niniejszej sprawie . Powód wielokrotnie , począwszy od chwili pierwszej rozprawy, powoływał się na niemożność stawiennictwa wywołaną stanem zdrowia . Sytuacja taka trwała przez ponad rok . Nie można określić kiedy ustanie przeszkoda uniemożliwiająca stawiennictwo powoda. Z pisma jego pełnomocnika wynika ,że z pewnością nie będzie ono możliwe przez 10 – 12 miesięcy . W tej sytuacji na podstawie art. 242 k.p.c. sąd wyznaczył na dzień 23 listopada 2017r. ostateczny termin przesłuchania stron , po którym przeprowadzenie tego dowodu będzie możliwe , jeżeli nie spowoduje to zwłoki w postępowaniu (k. 195) . Mimo więc wniosku o zawieszenie postępowania ze względu na stan zdrowia powoda (k. 204) oraz wniosku o odroczenie

rozprawy z tej samej przyczyny (k. 207 – 208) sąd przeprowadził posiedzenie w dniu 23 listopada 2017r. Wówczas został przesłuchany pozwany. Dowód z przesłuchania powoda został natomiast pominięty, gdyż nie stawiał się on na to posiedzenie .

Sąd oddalił wniosek o zawieszenie postępowania (k. 209) . Żaden przepis nie daje bowiem podstawy do zawieszenia postępowania ze względu na stan zdrowia strony. Wskazany we wniosku art. 177 § 1 pkt 5 k.p.c. dotyczy niestawiennictwa powoda na pierwszej rozprawie , a nie na kolejnej . Przepis ten nie miał więc zastosowania w niniejszym przypadku.

Sąd dał wiarę dowodom w postaci zeznań świadka P. G. , przesłuchaniu powoda oraz dokumentowi w postaci wyroku w sprawie (...). Dowody te są spójne wzajemnie się uzupełniają i tworzą logiczną , niesprzeczną całość.

Skoro powód przegrał sprawę, to obciążył go obowiązek zwrotu kosztów procesu pozwanemu – art. 98 § 1 k.p.c. Pozwany nie wykazał ,żeby poniósł jakieś koszty związane z tą sprawą . Dlatego sąd nie zasądził ich zwrotu od powoda.